

M
Maastricht

in **B**beeld

Kasteel Borgharen deel 2

augustus

2021

Kasteel Borgharen deel 2 de kunst

Het kasteel stamt al minstens uit de 14e eeuw, maar kreeg zijn vorm in de 18e eeuw.

De vorige eigenaar heeft zo'n beetje alles verpatst wat maar los en vast zat. De gevolgen zijn triest: een onttakelde inboedel en een beschadigd gebouw.

Nu is het zaak om zoveel mogelijk terug te vinden. Soms lukt dat met originele stukken, vaak moet men het doen met surrogaat. Niet in de zin van namaak, maar in de zin van niet bij het kasteel behorend.

Verder is er heel veel stuk. Op de foto hiernaast zien we een schouw met daarboven een schildering. Een namaak-Chinese voorstelling: chinoiserie. De verf is verkleurd en op allerlei plaatsen verdwenen, al kan het wel gerestaureerd worden. Het is een van vele werken die ingrijpend opgeknapt moeten worden.

Er worden regelmatig nieuwe ontdekkingen gedaan. Dingen die onder verf- of stuclagen zitten. Wat spannend.

Adres: Kasteelstraat 4, Borgharen
Wikipedia: [wikipedia.org/wiki/
Kasteel_Borgharen](https://nl.wikipedia.org/wiki/Kasteel_Borgharen)

Ik val maar meteen met de deur in huis met het grootste wonder. In de Salon, de pronkzaal, hingen schilderijen als deze. Tien stuks, verschillend van grootte. Ze waren rond 1790 speciaal gemaakt voor baron Charles de Rosen door de Luikse meester Pierre-Michel De Lovinfosse. Maar ze waren verkwanseld. Weg, misschien wel voor altijd.

Maar in de wereld van kunstkenners en -verzamelaars kent men elkaar. Plotseling werd duidelijk waar de doeken waren. En dat ze gekocht konden worden.

Daarvoor was een hoop geld nodig. Dat was er niet en de tijd drong. Er werd een crowdfunding gestart en met succes: de werken zijn allemaal terug en ze zijn in redelijk goede staat.

Op het moment worden ze gerepareerd en wordt de restauratie voorbereid.

De trap krult zwierig naar boven en naar beneden. De weg omhoog en de weg omlaag zijn immers dezelfde. Op het bordes, de palier, is een klein huiskapelletje met een altaar en een deur ervoor die openstaat.

Onderaan de trap zien we een *départ*, de trap begint met een fraai versierd houtsnijwerk op een stuk natuursteen. Geen plekje is leeg gelaten. Rijkdom zit in details.

Op de muur rechts van de trap onder een verflaag zit een schildering. Die moet natuurlijk weer helemaal zichtbaar worden. Dus is het zaak de laag uiterst voorzichtig te verwijderen, zonder de schildering te beschadigen. En elders in het gebouw een schildering op een deur, verstopt achter een laag verf. En boven een deur een reliëf van een slapende Diana, de godin van de jacht. Ze ligt op haar boog en pijlen.

Een van de teruggekochte schilderijen is dit tafereeltje van drie engeltjes. Suikerzoet, zouden we tegenwoordig zeggen. Er is een rode vaas omgevallen en her en der liggen druiven. De bovenste engel heeft pijlen en een boog. Het is Amor. Wat zou die van plan zijn? Op de plaats van de omgevallen vaas zit een flinke beschadiging in het doek.

Dan een van de gebrandschilderde ramen in de Wapenkamer. In het medaillon zit een tekening van de westkant van het kasteel. En dat medaillon wordt omsloten door een prachtig sierwerk, een cartouche.

En een aardige nis in de Wapenkamer. De ramen liggen op het zuiden, het zal er wel heerlijk zitten zijn.

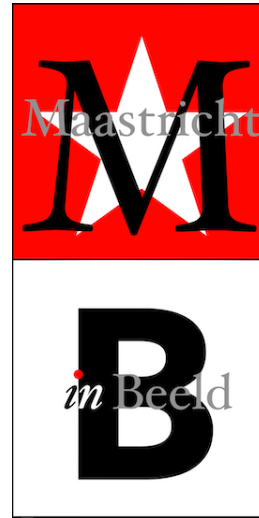

Plafondversiering van stuc met bladgoud, een tableutje met takjes en blaadjes uitgesneden in hout, een bies langs een deurpost met druivenranken in wit en druiven in bladgoud tegen een lichtblauwe achtergrond. Het is een heel gepuzzel en zwaar studeren welke kleur en samenstelling het blauw moet worden. En dus worden er allerlei monsters gemaakt.

Er zijn twee ronde kamers. Een witte en een blauwe. De decoratie van de kamers is buitengewoon. Van een overvloed die bijna bizar is. Kraalrandjes, takjes, blaadjes, hoorns met bloemen, golfjes, ruitjes, linten, rozetten, stukjes stuc en dat alles in drie kleuren, goud, blauw en crème. Hierboven een stucwerk voorstellend een jachttafereel. We zien een geweer, een sabel, een vogel, een jachthoorn, een weitas om de vangst in te doen en dat alles hangt aan een lang lint. De rijkdom spat ervan af. Wat mooi.

Maastricht in Beeld
kortweg MiB

MiB is een
fotomagazine voor
liefhebbers van de
stad Maastricht.
De opzet is simpel:
interessante
onderwerpen,
behoorlijke foto's,
korte stukken tekst
met wat uitleg en
achtergronden en
een nette layout.

Dit magazine is gratis en komt uit de
Boekenkast van Peter Scheele:

<https://scheelpj.home.xs4all.nl/Site>

Ik wens u veel kijk- en leesplezier.

Peter Scheele

Colofon

Camera: Panasonic Lumix LX100, Make II

Bewerking: Adobe Lightroom 6.14

Opmaak: Apple Pages 11.1

Foto's, tekst en opmaak: Peter Scheele